

SAVONIA

OPINNÄYTETYÖ - AMMATTIKORKEAKOULUTUTKINTO
YHTEISKUNTATIETEIDEN, LIIKETALOUDEN JA HALLINNON ALA

KEVYT- JA PIENYRITTÄJYY- DEN JOUKKORAHOITUS

TEKIJÄ: Erkkä Varakas

Koulutusala Yhteiskuntatieteiden, liiketalouden ja hallinnon ala			
Koulutusohjelma/Tutkinto-ohjelma Liiketalouden koulutusohjelma			
Työn tekijä(t) Erkka Varakas			
Työn nimi KEVYT- JA PIENYRITTÄ-JYYDEN JOUKKORAHOITUS			
Päiväys	13.12.2019	Sivumäärä/Liitteet	29
Ohjaaja(t) Liisa Martikainen			
Toimeksiantaja/Yhteistyökumppani(t) -			
Tiivistelmä			
<p>Tämän opinnäytetyön tarkoituksena on antaa perustiedot kattavan yleisnäkemyksen joukkorahoituksesta. Työ on toteutettu kirjallisuuskatsaustyypisenä tiedonkeruuna ja -koostamisena. Tämän opinnäytetyön tavoitteena on muodostaa vahva teoreettinen pohja joukkorahoituksen käyttämistä harkitsevalle taholle, jota he voivat hyödyntää hakiessaan tietoa joukkorahoituksesta ja joukkorahoitusaloista.</p> <p>Opinnäytetyö koostuu kahdesta osasta. Ensimmäinen osa on teoriaosa, jonka tavoitteena on antaa perustiedot kattava kuva joukkorahoituksen nykymuodon kehityksestä, joukkorahoituksen eri muodoista ja niiden sääntelyyn liittyvästä lainsäädäntäkehikosta. Toinen osa koostuu kahden eri joukkorahoitusalan esittelystä sekä niiden peruseriaatteiden analyttisestä vertailusta koskien niiden sopivuutta kevyt- ja pienyritysjäyden rahoittamiseen. Vertailu on toteutettu laadullisen tutkimuksen ankkuroituun teoriaan (Grounded Theory) pohjautuvana sisällön analyysinä.</p> <p>Ensimmäisen osan tavoitteena on antaa tarpeellinen perustieto joukkorahoituksesta sitä harkitsevalle taholle. Toisen osan tavoitteena on antaa joukkorahoitusta harkitsevalle käytännöllisempi kuva valituista joukkorahoitusaloista ja niiden toimintamalleista.</p>			
Avainsanat			
Joukkorahoitus, yrittäjyys, ankkuroitu teoria			

Field of Study Social Sciences, Business and Administration			
Degree Programmer Degree Programme in Business Administration			
Author(s) Erkka Varakas			
Title of Thesis The crowdfunding of light and small entrepreneurship			
Date	13.12.2019	Pages/Appendices	29
Supervisor(s) Liisa Martikainen			
Client Organisation /Partners -			
<p>Abstract</p> <p>The primary purpose of this thesis is to provide a comprehensive overview on the basics of crowdfunding. The Thesis has been carried out as a literature type data collection and compilation. The goal of this thesis is to provide strong theoretical foundation on the basics of crowdfunding to those who consider using it that they can utilize when seeking information on crowdfunding and crowdfunding platforms.</p> <p>The thesis consists of two parts. The first part is the theoretical part which aims to provide a basic understanding of the evolution of the current form of crowdfunding, the different forms of crowdfunding and the regulatory framework for their regulation in Finnish law. The second part consists of a basic overview of two different crowdfunding platforms and an analytical comparison of their basic principles. Comparison is carried out as content analysis based on Grounded Theory of qualitative research.</p> <p>The first part of the thesis aims to provide the necessary basic information on crowdfunding to those considering using it. The second part of the thesis aims to give the aspiring user of crowdfunding a more practical picture of selected crowdfunding platforms and their operating models.</p>			
Keywords			
Crowdfunding, entrepreneurship, Grounded Theory			

SISÄLTÖ

1	JOHDANTO	5
2	JOUKKORAHOITUKSEN KEHITYS	7
3	JOUKKORAHOITUKSEN MUODOT.....	9
3.1	Lahjoitukselliset joukkorahoitusmuodot.....	10
3.2	Sijoitukselliset joukkorahoitusmuodot	11
4	JOUKKORAHOITUKSEN SÄÄNTELY.....	14
4.1	Joukkorahoituslaki	15
4.2	Rahankeräyslaki	16
4.3	Kuluttajansuojalaki	18
5	JOUKKORAHOITUSALUSTAT.....	19
5.1	Patreon.....	20
5.2	Mesenaatti.me	21
6	JOUKKORAHOITUSALUSTOJEN VERTAILU JA ANALYYTTISET JOHTOPÄÄTÖKSET	22
6.1	Vertailu.....	22
6.2	Johtopäätökset.....	24
7	POHDINTA.....	25
8	LÄHTEET	27

1 JOHDANTO

Tässä opinnäytetyössä perehdytään joukkorahoitukseen ja sen mahdollisuuksiin kevyt- ja pienyrittäjyyden rahoittamisessa. Kevyt- ja pienyrittäjien joukkorahoitus on valittu työn aiheeksi, koska joukkorahoitus on uusi ja nopeasti kasvava osa rahoitusmarkkinoita. Joukkorahoitukseen liittyvää tietoa ei kuitenkaan ole saatavilla keskitetyistä lähteistä kovinkaan kattavasti. Tämän opinnäytetyön tavoitteena on luoda keskittynyt tietolähde joukkorahoituksesta sen käyttämistä harkitsevalle taholle.

Työn teoriaosiossa tutustutaan joukkorahoituksen nykymuodon kehitykseen, joukkorahoituksen eri muotoihin ja niiden eroihin, sekä käydään läpi joukkorahoitukseen vaikuttavaa suomalaista lainsäädäntöä. Opinnäytetyön teoriaosana toimii kirjallisuuskatsaus, jonka tarkoituksena on koostaa olemassa olevaa tietoa joukkorahoituksesta sekä luoda teoriapohja tuottavan osan analyysille (Hirsjärvi, Remes ja Sajavaara 2009, 121). Kirjallisuuskatsaus on valittu lähestymistavaksi, koska sen avulla pystytään luomaan keskitettyä tietoa sisältävä tuotos. Joukkorahoituksen kehitystä käsittelevässä osassa keskitytään nykymuotoisen joukkorahoituksen kehittämiseen sekä joukkorahoitusmarkkinoiden kehitykseen Suomessa.

Työn tuottavassa osassa tutustutaan tarkemmin kahteen eri joukkorahoitusalueeseen, jotka sopivat kevyt- ja pienyrittäjyyden rahoittamiseen ja vertaillaan niiden sopivuutta erilaisille kevyt- ja pienyrittäjille. Tarkoituksena on antaa yleiskatsaus joukkorahoitusmahdollisuuksista sitä harkitsevalle pien- tai kevytyrittäjälle. Nämä esittelyt toimivat myös aineistona tutkimuspohjaiselle vertailulle. Tuottava osa sisältää myös näiden joukkorahoitusalueiden vertailun. Tässä vertailussa keskitytään joukkorahoitusalueiden peruseriaatteisiin niiden liiketoiminnallisten periaatteiden sijaan. Tavoitteena on antaa tietoa ja vaihtoehtoja joukkorahoitusalueista joukkorahoitusta harkitsevalle taholle.

Vertailun ja siitä tehtävien johtopäätösten pohjana toimii laadulliseen tutkimusmuotoon Grounded Theory, eli ankkuroitu teoria, perustuva sisällön analyysi (Koppa 2015). Aineistona toimii joukkorahoitusalueista työn edelliseen osaan kerätty informaatio. Tämä tutkimusmuoto on valittu työhön, koska sen perusväittämiä ei muodosteta jo olemassa olevan tutkimuksen tai teorian pohjalta. Ne perustuvat sen

sijaan aineiston omaan tulkintaan. (Seitamaa-Hakkarainen s.a.) Tämä tutkimusmuoto on valittu, koska tästä näkökulmasta aiheesta ei ole saatavilla paljoa tutkimustietoa.

Joukkorahoitus (eng. *Crowdfunding*) on rahoitusmuoto, jonka tarkoituksena on kerätä pieniä summia pääomaa isolta joukolta toimijoita. Rahoituksen keräämiseen hyödynnetään sosiaalisen median ja erilaisten joukkorahoituspalveluiden muodostamia verkostoja, jolloin potentiaalisten rahoittajien ryhmä voidaan laajentaa perinteisten rahoittajaryhmien, kuten omistajien, sukulaisten ja pääomasijoittajien, ulkopuolelle. (Smith 2019.)

Joukkorahoitus antaa yrityksille mahdollisuuden kerätä rahoitusta keneltä vain, jolla on varaa ja halua sijoittaa esimerkiksi 10 dollaria tai euroa joukkorahoituskampanjoiden rahoitukseen. Joukkorahoituksen mahdollistavat joukkorahoituspalvelut muodostavat tuottoensa veloittamalla tietyn prosentin kampanjoiden tuotosta. (Smith 2019.)

2 JOUKKORAHOITUKSEN KEHITYS

Joukkorahoitus perusmuotona ei ole uusi konsepti rahoitusmarkkinoilla. Se juontaa juurensa jopa 5000 vuoden päähän aikaan ennen pankkeja ja rahoituslaitoksia. (Dresner 2014). Nykymuotoisena joukkorahoitusmarkkinoiden voidaan katsoa syntyneen vuonna 2008 alkaneen finanssikriisin seurauksena, koska finanssikriisi pienensi perinteisten rahoituslaitosten riskinottohalua sijoituksissaan. Tästä seurauksena varsinkin pk-yritykset ovat alkaneet hyödyntämään vaihtoehtoisia rahoituskanavia. (Kallio ja Vuola 2018, 45.)

Internetin saatavuuden ja käytettävyyden parantuessa joukkorahoitus on yksi ensimmäisiä onnistuneita Web 2.0 -finanssiteknologian sovellutuksia ja se on vallannut pienen mutta kasvavan osan vaihtoehtoisia rahoitusmarkkinoita. Joukkorahoituksen yleistyminen on nostanut esiin lainsäädännöllisiä ongelmia monissa maissa, koska alaa ei ole suoranaisesti säännelty, vaan siihen osittain liittyviä säännöksiä on useissa laeissa sekä direktiiveissä. Nämä eivät kuitenkaan ota huomioon alan erityispiirteitä, joten monet maat ovatkin säätäneet juuri joukkorahoitukseen keskittyneitä lakeja ja asetuksia. (Kallio ja Vuola 2018, 53.)

Suomessa joukkorahoituslaki astui voimaan 1.9.2016 (Joukkorahoituslaki 2016). Joukkorahoituslakia sovelletaan ainoastaan laina- ja sijoitusmuotoiseen joukkorahoitukseen, jota käytetään elinkeinotoiminnan rahoittamiseen. Lain soveltamisalan ulkopuolelle on rajattu muut joukkorahoituksen muodot. Lain mukaisesti joukkorahoituksen tarjoajan täytyy olla rekisteröitynyt Finanssivalvonnan ylläpitämään rekisteriin. (HE 46/2016 2016.)

Suomessa joukkorahoituksen volyymin on arvioitu olleen vuonna 2017 noin 247 miljoonaa euroa. Tämä jakautuu seuraavasti eri joukkorahoitusmuotoihin: sijoitusmuotoinen joukkorahoitus n. 63 miljoonaa, lainamuotoinen joukkorahoitus n. 75,8 miljoonaa, vertaislainamuotoinen joukkorahoitus n. 106,8 miljoonaa ja hyödyke-
muotoinen joukkorahoitus n. 1 miljoonaa. Yhteensä kasvua verrattuna vuoteen 2016 oli 61 %. (Suomen Pankki 2018.)

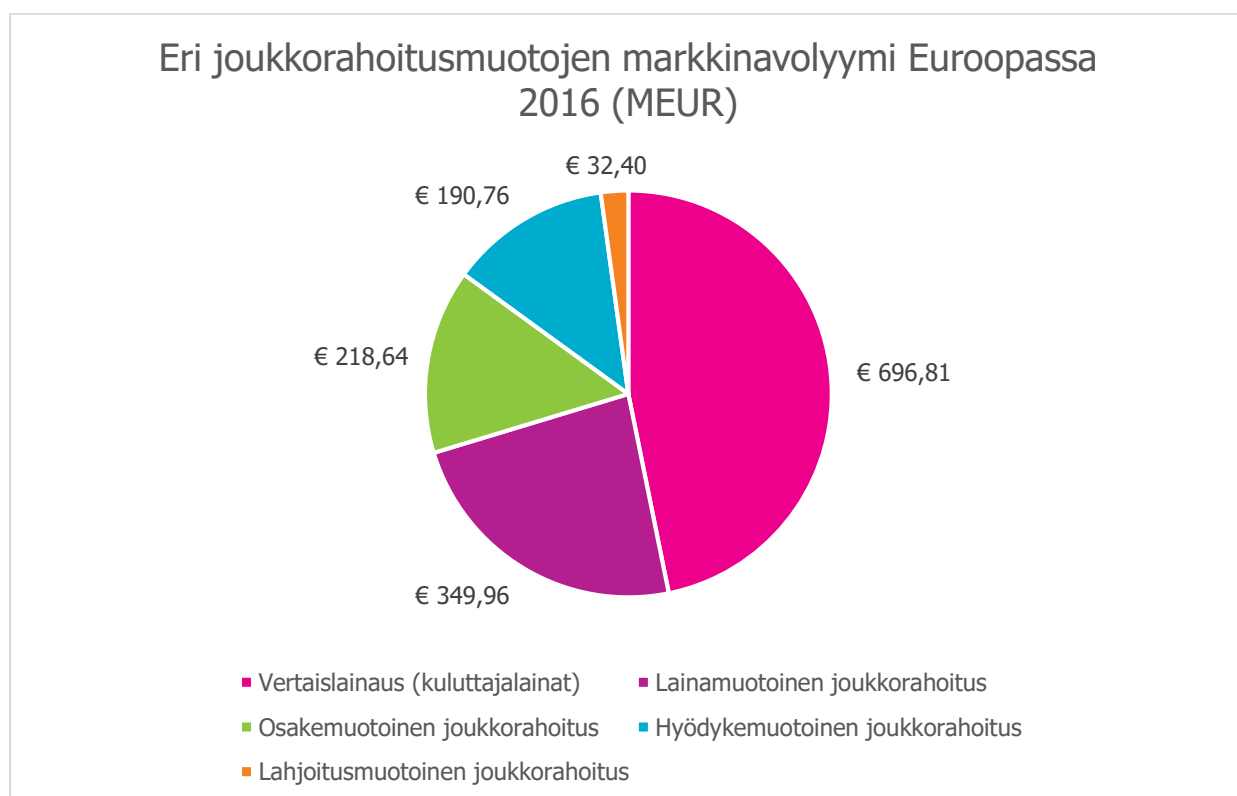
Joukkorahoitusmarkkinoista varsinkin yritysrahoitukseen käytettävät laina- ja sijoitusmuotoinen joukkorahoitus ovat kasvaneet Suomessa voimakkaasti, erityisesti vuoden 2016 joukkorahoituslain voimaantulon jälkeen. Joukkorahoituslain voimaantulolla on ollut suuri merkitys joukkorahoituksen aseman vahvistamiseen legitimaattisena rahoitusmuotona ja siihen liittyvän liiketoiminnan säännösten selkeyttämisellä. Tämä on mahdollistanut perinteisillä rahoitusmarkkinoilla olevien toimijoiden liittymisen joukkorahoitusmarkkinoille, joko omien joukkorahoitusalojensa kautta tai yhteistyöllä tai sijoituksilla olemassa oleviin joukkorahoitusaloihin. (Kallio ja Vuola 2018, 129-130.)

Suomalaisista perinteisistä rahoitusmarkkinoiden toimijoista ainakin Nordealla ja OP:lla on ollut käytössään omat joukkorahoitusalustat, mutta molemmat ovat käytännössä sulkeneet omat alustansa (Taloussanomat 2018). Nykyään Nordea toimii yhteistyössä vuonna 2012 perustetun finanssiteknologiayrityksen (fintech) Invesdorin kanssa. Invesdorin kautta voi sijoittaa sekä listattuihin että listaamattomiin yhtiöihin Suomesta, Ruotsista, Tanskasta, Norjasta sekä Isosta-Britanniasta. Nordean ja Invesdorin yhteistyö perustuu Nordean antamaan ehdolliseen luottopäätökseen, jonka toteutumisen mahdollistaa Invesdorin kautta kerätty osakepääoma. (Nordea 2019.)

3 JOUKKORAHOITUKSEN MUODOT

Joukkorahoituksen muodot voidaan jakaa karkeasti lahjoituspohjaisiin muotoihin ja sijoituspohjaisiin muotoihin. Lahjoituspohjaisia muotoja yhdistää se, että niissä rahoittajalla ei ole todellista taloudellista tavoitetta saada sijoitukselleen tuottoa, vaan rahoitus on kokonaan vastikkeetonta tai esimerkiksi rahoitettavan tuotteen ennakkomyyntiä. Sijoituspohjaiset muodot mahdollistavat rahoittajille taloudellisen tuoton sijoituksesta osakkeiden tai joukkolainojen kautta. Seuraavassa kuviossa on esillä eri joukkorahoitusmuotojen jakautuminen markkinavolyymin mukaan vuodelta 2016 Euroopassa. Kuviossa lainamuotoinen joukkorahoitus on jaettu vielä vertaislainoihin ja yritysten lainamuotoiseen joukkorahoitukseen.

Kuvio 1 Joukkorahoitusmuotojen volyymin jakautuminen Euroopan markkinoilla 2016 (Ziegler, Shenor, Garvey, Wenzlaff, Yerolemou, Hao ja Zhang 2017, 28)

3.1 Lahjoitukselliset joukkorahoitusmuodot

Lahjoitusmuotoisille joukkorahoitusmuodoille on yhteistä se, että rahoittajat tai lahjoittajat eivät hae sijoitukselleen tuottoa. Heidän motivaationaan on usein tässä tapauksessa rahoitettavan tuotteen tai projektin tukeminen tai halu esimerkiksi saada valmistunut tuote hieman pienemmällä sijoituksella kuin sen varsinainen arvo markkinoilla. Lahjoitusmuotoisiin joukkorahoitusmuotoihin voidaan katsoa sisältyvän vastikkeellista sekä vastikkeetonta joukkorahoitusta.

Lahjoitusmuotoinen joukkorahoitus (*eng. donation based crowdfunding*) on vastikkeetonta joukkorahoitusta, jossa rahoittajat eli tässä tapauksessa lahjoittajat eivät pääasiassa saa lahjoitustaan vastaan mitään konkreettista. Koska rahoittaja ei periaatteessa saa vastiketta sijoittamalleen rahalle, ovat heidän motiivinsa usein sosiaalisia tai hyväntekeväisyyteen tähtääviä. Hyväntekeväisyystarkoituksiin keskittyviä rahoitusaloja ovat mm. GoFundMe sekä GiveForward. (Kenton 2019.)

Suomessa lahjoitusmuotoisen joukkorahoituksen keräämiseen tarvitsee rahanke-
räyslupan ja siitä koskevat säädökset ovat rahankeräyslaissa. Koska lahjoitusmuotoinen joukkorahoitus on nimensä mukaisesti lahjoitus, määritellään se Suomen oikeuskäytännössä lahjaksi. Toisinaan lahjoitusmuotoinen joukkorahoitus mielletään myös joukkosponsoroinniksi (*eng. Crowd sponsoring*). Joukkosponsoroinniksi voidaan katsoa tapaukset, joissa lahjoitusta vastaan saatu vastike on lähinnä symbolinen, esimerkiksi pääsy rahoitettavaan tapahtumaan, eikä sillä ole varsinaista rahallista arvoa. (Kallio ja Vuola 2018, 79-80.)

Hyödykemuotoinen joukkorahoitus (engl. *Rewards based crowdfunding*) on vastikkeellista joukkorahoitusta, jossa rahoittajat saavat lahjoitustaan vastaan esimerkiksi rahoitettavan tuotteen. Muuten se on hyvin samantapaista lahjoitusmuotoisen joukkorahoituksen kanssa. Rahoittajien näkökulmasta hyödykemuotoinen joukkorahoitus ei ole varsinaisesti sijoitusta, koska sijoituksen ei odoteta kasvavan tai tuottavan lisää, vaan vastikkeena on usein palvelu tai tuote, jonka sijoittaja kokee itselleen tärkeäksi. Muita tarkentavia nimiä hyödykemuotoiselle joukkorahoitukselle ovat mm. palkinto-, ennakkomyynti-, osto- tai vastikemuotoinen joukkorahoitus (engl. *pre-sales, pre-purchase or rewards-based crowdfunding*), riippuen siitä minkälaisen vastikkeen rahoittaja saa sijoituksestaan. (Kallio ja Vuola 2018, 103-105.) Hyödykemuotoista joukkorahoitusta toteuttavat esimerkiksi kansainväliset joukkorahoitus-alustat kuten Kickstarter ja Indiegogo sekä suomalaiset Mesenaatti.me ja Rapport.

3.2 Sijoitukselliset joukkorahoitusmuodot

Sijoitusmuotoisissa joukkorahoitusmuodoissa rahoittajan tavoitteena on usein rahallinen hyöty. Rahoittaja pyrkii kasvattamaan sijoittamaansa pääomaa ja usein tukee samalla yritystä, jota pitää tärkeänä. Sijoitusmuotoiset joukkorahoitusmuodot voidaan jakaa vielä sijoitusinstrumenttipohjaiseen joukkorahoitukseen ja lainamuotoiseen joukkorahoitukseen.

Sijoitusmuotoinen joukkorahoitus (engl. *Investment-based crowdfunding*) on nimensä mukaisesti sijoitusta yritykseen joukkorahoitus-alustan kautta. Joukkorahoitus-alustan kautta yritys voi laskea liikkeelle rahoitusvälineitä kuten osakkeita tai siirtokelpoisia velkakirjoja ja antaa näin yleisölle mahdollisuuden sijoittaa yritykseen joukkorahoitus-alustan avulla. (Kallio ja Vuola 2018, 117) Tällä tavoin liikkeelle lasketuilla osakkeilla ei lähtökohtaisesti käydä kauppaa jälkimarkkinoilla ja niistä puuttuu merkintätakuu. Tämä luo eron normaaliin listautumisasiin. Useimmissa tällaisissa sijoitustapahtumissa joukkorahoitus-alusta toimii välikätenä sijoittajan ja sijoituksen kohteen välillä minkä avulla sijoittaja hankkii omistus-, velka- tai muun osuuden sijoituksellaan rahoitusta hakevasta yrityksestä. Rahoitusta hakeva yritys tai yhteisö tuottaa itse oman markkinointimateriaalinsa, kuten kuvauksen toiminnastaan, joukkorahoitus-alustalle, jolloin se on saatavilla alustan rekisteröityneille sijoittajille. (Kallio ja Vuola 2018, 117.)

Lainsäädännöllisesti sijoitusmuotoisen joukkorahoituksen sääntely koostuu joukkorahoituslain lisäksi laista vaihtoehtorahastojen hoitajista, arvopaperimarkkina-laista, laista luottamuslaitostoinnasta, sijoituspalvelulaista sekä maksulaitoslaista riippuen liiketoimintamallista. Arvioitaessa sopivaa lainsäädäntökehikkoa, tärkeintä on kiinnittää huomiota joukkorahoitusalan rooliin rahoituksen hakemisessa. Tällaisia huomioitavia seikkoja ovat mm. markkinoiko alusta itsenäisesti sijoituksen tekemistä rahoitusta hakevaan yritykseen vai onko se rahoitusta hakevan yrityksen toimintaa alustan toimintojen avulla. (Kallio ja Vuola 2018, 118.)

Lainamuotoisessa joukkorahoituksessa rahoituksen hakija, joka voi olla esimerkiksi yritys tai yksityinen henkilö, hakee korollista vieraaksi pääomaksi miellettyä rahoitusta tietyksi määräajaksi muilta samankaltaisilta toimijoilta. Tämä toteutetaan usein internetissä olevan joukkorahoitusalan kautta. Lainamuotoinen joukkorahoitus jaetaan kahteen tyyppiin riippuen siitä kuka tai mikä on rahoituksen hakijana. Rahoituksen hakijan ollessa yksityishenkilö kyseessä on vertaislainaus ja rahoituksen hakijan ollessa yritys, joka pyrkii rahoittamaan elinkeinotoimintansa edistämistä tai investointejaan, on silloin kyseessä lainamuotoinen joukkorahoitus. (Kallio ja Vuola 2018, 112.)

Rahoituksen hakijan ollessa yritys tai elinkeinoharjoittaja on kyseessä nykymuotoinen luotto- ja sijoitustoiminta (engl. *Peer-to-peer business lending*). Tällaisessa toiminnassa sääntelykehikko on rahoitusmarkkinasääntelyssä. Palvelualustat eivät usein täytä luottolaitostoinnin määritelmää, jossa luottoja tarjotaan omista varoista. Lainanantajan rooli lainamuotoisessa joukkorahoituksessa muistuttaa usein enemmänkin sijoittajaa, koska heillä ei ole muita velvollisuuksia kuin varojen siirtäminen palvelualueen haltuun mistä ne siirtyvät lainansaajalle. Sijoittaja ja lainansaaja eli joukkorahoituksen kohde eivät täten ole suorassa yhteydessä toisiinsa. (Kallio ja Vuola 2018, 115-116.)

Vertaislainaus (engl. *Peer-to-peer lending*) on lainamuotoisen joukkorahoituksen muoto, jossa yksityishenkilöt tai yritykset lainaavat joukkorahoitusalan kautta yksityishenkilöille varojaan. Tällaiselle vertaislainalle ei ole virallista määritelmää, vaan se on osa lainamuotoista joukkorahoitusta. Periaatteessa joukkorahoitusalan toimintamallina on välittää rahoitusta yksityishenkilöltä toiselle. Liiketoimintamallin mukaan tällainen vertaislaina voidaan katsoa kuluttajaluotoksi esimerkiksi, jos palveluntarjoaja on sopimuksen mukainen luotonantaja keräämällä sijoittajajoukolta kerätyn rahoituksen yhdeksi lainaksi, joka välitetään lopulliselle lainansaajalle.

(Kallio ja Vuola 2018, 113.)

Kuluttajaluotoksi määrittelemiseen ja kuluttajansuojalain säännösten soveltamiseen vaikuttaa pitkälti se ovatko velalliset ja velkojat tietoisia toisistaan. Tapaus, jossa sopimuksen osapuolet jäävät toisilleen anonyymeiksi, on monella tapaa ongelmallinen, koska he eivät tiedä keneen sopimuksen sisältämät vaatimukset voidaan kohdistaa. Kuluttaja-asiamiehen mukaan palvelualustaa voidaan pitää luotonvälittäjän sijaan luotonantajana, jos sen määräysvallassa on normaalisti velkojalle kuuluvat oikeudet ja velvollisuudet, kuten velkasopimuksen hallinnointi ja perintään liittyvät toimet. (Kallio ja Vuola 2018, 113.)

4 JOUKKORAHOITUKSEN SÄÄNTELY

Joukkorahoituksen sääntelylle ei ole olemassa yhtenäistä EU:n sisäistä linjausta, mutta useat kansalliset sääntelyt ovat pyrkineet saattamaan joukkorahoituksen selkeäksi osaksi rahoitusmarkkinoita. Suomessa tämä pyritään toteuttamaan joukkorahoituslailla, joka kattaa laina- ja osakemuotoisen joukkorahoituksen sääntelyn. Näin ollen se jättää ulkopuolelleen osan joukkorahoitusmuodoista, joten joukkorahoituksen arviointiin käytettävä sääntelykehikko on riippuvainen käytettävästä joukkorahoituksen muodosta. Joukkorahoitukselle ei ole myöskään olemassa virallista ohjeistusta tapauskohtaisesti käytettävästä lainsäädäntökehikosta, eri joukkorahoitusmuodoista tai niiden toimintaa valvovasta viranomaisesta. Sovellettavat lait määräytyvät usein tapauskohtaisesti joukkorahoitusmuodon tai viranomaisjärjestyksen perusteella. Tämä aiheuttaa epävarmuutta sekä toiminnanharjoittajille että sijoittajille. (Kallio ja Vuola 2018, 147-148.)

Ennen joukkorahoituslain voimaantuloa 1. syyskuuta 2016 joukkorahoituksen sääntelyllinen kohtelu oli erittäin tapauskohtaista ja alttiina eri viranomaistulkinoille. Tämä hidasti alan toimialan kehitystä ja nosti markkinoilletulokynnystä sekä esti perinteisten finanssialan toimijoiden ja uusien toimialan yritysten yhteistyön. Hallituksen esitys joukkorahoituslaista oli ensimmäinen kerta, kun hallitus otti laajemmin kantaa eri joukkorahoitusmuotoihin. Aikaisemmin niistä oli ollut vain yksittäisiä viittauksia. Joukkorahoituslain valmistelutyö voidaan katsoa alkaneeksi kansallisesta kyselystä 2013, jossa selvitettiin joukkorahoituksen tilaa Suomessa. Tavoitteena oli kartoittaa sijoitus- ja lainamuotoisen joukkorahoituksen kehittämistarpeita sekä tarvetta keskittää sääntelyä. Kyselyn tuloksista ensisijaiseksi nousi suuret odotukset toimialalle sekä näkemys mahdollisimman vähäisestä sääntelystä. Myös eri joukkorahoitusmuotojen erottamista toisistaan sekä toimialan itsesääntelyä pidettiin tärkeinä. (Kallio ja Vuola 2018, 149-150.)

Joukkorahoituslaista huolimatta joukkorahoitusta koskeva säätely on jakautunut useaan eri lainsäädäntöön riippuen joukkorahoituksen muodosta. Tämä johtuu joukkorahoituslain keskittymisestä sijoitus- ja lainamuotoisen joukkorahoituksen sääntelemiseen (Joukkorahoituslaki 2016). Joukkorahoituslain lisäksi joukkorahoitusmuotoja koskevat säädöksen löytyvät kuluttajansuojalaista, jossa on hyödyke-
muotoiseen joukkorahoitukseen liittyviä säädöksiä, sekä rahankeräyslaissa, joka säätelee vastikkeetonta joukkorahoitusta eli rahankeräystä (Rahankeräyslaki 2006) (Kuluttajansuojalaki 1978).

4.1 Joukkorahoituslaki

Joukkorahoituslaki 734/2016 on Suomen ensimmäinen lainsäädäntö, joka keskittyy erityisesti joukkorahoitukseen ja sen eri muotojen erityispiirteisiin. Joukkorahoituslain säädökset koskevat vain laina- ja sijoitusmuotoista joukkorahoitusta, jota käytetään elinkeinotoiminnan rahoittamiseen. Säästösten ulkopuolelle jäävät joukkolainat, joissa velallisena on kuluttaja. (Joukkorahoituslaki, 2016, p. 1§) Joukkorahoituslain sisältämällä keveällä ja kapealla säädännöllä pyritään varmistamaan kotimaisten joukkorahoitusalan toimijoiden kehitys ja kilpailukyky. Myös kansainvälisen kilpailukyvyn varmistaminen on tärkeä osa säännöksiä. (Kallio ja Vuola 2018, 227.)

Joukkorahoituslain alainen joukkorahoitus on kolmen eri tahon muodostama suhde. Tahot ovat seuraavat: rahoituksen saaja, rahoituksen välittäjä eli joukkorahoitus-
alusta sekä sijoittaja-asiakas eli yleisö. Joukkorahoituslain säädöksistä useimmat koskevat joukkorahoituksen välittäjiä eli joukkorahoitusaloja sekä joukkorahoituksen välittämistä. Sijoittajansuojan varmistamiseksi on joukkorahoituslaissa myös velvoitteita rahoituksen saajalle sekä oikeuksia sijoittajille. (Kallio ja Vuola 2018, 231.)

Näistä velvoitteista tärkeimpänä joukkorahoituksen saajalle on tiedonantovelvollisuus, jonka mukaan seikoista, jotka vaikuttavat olennaisesti yrityksen arvoon ja takaisinmaksukykyyn on julkistettu. Yrityksen täytyy myös tiedottaa olennaisista muutoksista sen taloudellisessa tilanteessa sekä sen velvollisuuksien täyttämiseen vaikuttavista tiedoista. (Joukkorahoituslaki 2016, 11§.) Joukkorahoituslaki koskee vain tapauksia, jossa rahoitusta haetaan joukkorahoituslupien kautta eikä esimerkiksi tapauksia, joissa yritys jakaa arvopapereita avoimelle yleisölle esimerkiksi omien verkkosivujensa kautta. (Kallio ja Vuola 2018, 231.)

Joukkorahoituslain avulla myös jo olemassa olevat toimiluvalliset rahoitusmarkkina- toimijat pystyvät oman toimilupansa nojalla hyödyntämään toimialan keveämpää sääntelyä verrattuna muuhun rahoitusmarkkinasääntelyyn. Toimiluvan nojalla toimivien joukkorahoituksen välittäjien tulee kuitenkin noudattaa erikseen määriteltyjä säästöjä joukkorahoituslaista. Joukkorahoituksen välittäjän lisäksi joukkorahoituksen saajalla on tiedonantovelvollisuus, joka voi olla arvopaperilain mukainen tai joukkorahoituslain mukainen. (Kallio ja Vuola 2018, 233-234.)

4.2 Rahankeräyslaki

Suomen lainsäädännössä rahankeräyslaki säätelee lähes kaikkea vastikkeetonta rahankeräystä ja näin ollen myös vastikkeetonta joukkorahoitusta käytettäessä tulee noudattaa rahankeräyslain säästöjä. Vastikkeettoman rahankeräyksen järjestämiseksi tulee hakea rahankeräyslupa Poliisihallitukselta. Lähtökohtaisesti rahankeräyslupa myönnetään vain yleishyödylliseen tarkoitukseen, mutta pienkeräyksen tarkoitus voi olla myös muu kuin yleishyödyllinen. Rahankeräystä ei voi järjestää elinkeinotoiminnan tukemiseen tai varallisuuden kasvattamiseen oikeushenkilölle. (Rahankeräyslaki 2006.)

Voimassa olevan rahankeräyslainsäädännön mukaan rahankeräyslupa voidaan myöntää enintään viiden vuoden määräajaksi taholle, joka täyttää rahankeräyslain vaatimukset (Suomi.fi s.a.). Rahakeräyslainsäädäntöön on tulossa muutoksia vuoden 2020 alussa. 1.3.2020 astuu voimaan uusi rahankeräyslaki, jonka tavoitteena on sujuvoittaa rahakeräyslupaprosessia ja parantaa pienkeräysmahdollisuuksia. Uuden säädännön alla rahakeräyslupa tulee olemaan toistaiseksi voimassa oleva ja jatkuvalla rahankeräyslupalta vaihtoehdoksi tulee mahdollisuus suorittaa pienkeräys, johon ei tarvitse rahakeräyslupaa vaan ilmoitus poliisilaitokselle riittää.

(Sisäministeriö 2019.)

Rahankeräyslain tavoitteena on pyrkiä suojaamaan suomalaisia epärehelliseltä toiminnalta ja lain esityössä sivutaan lisäksi terrorismin rahoittamista ja rahanpesua (HE 102/2005 2005). Kuitenkin rahanpesua ja terrorismin rahoittamista koskevat säädökset löytyvät omasta laistaan (Laki rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä 2017). Nettipoliisina tunnettu Marko Forss kiteyttää hyvin rahankeräyslain ongelmallisuuksia mielipidekirjoituksessaan ”Rahankeräyslaki s(u)omessa”, joka on julkaisu Uusi Suomen verkkosivuilla 9.2.2014. Hän kirjoittaa seuraavasti: ”Rahankeräyslain tarkoituksena on suojella kansalaisia epärehelliseltä toiminnalta, mutta suojele jää osittain torsoksi, koska sosiaalisen median kautta on helppo lahjoittaa rahaa ulkomaalaisille rahankeräysprojekteille, jotka ovat kyseisen maan lainsäädännön mukaan täysin sallittuja. Kansalaisten epärehelliseltä toiminnalta suojelelun osalta rahankeräyslain logiikalla saisi muutenkin melko mielenkiintoisia muutoksia lainsäädäntöön: Suomessa tapahtuu paljon nettipetoksia – Facebook-kirpputorit ja nettihuutokauppapaikat tulee kieltää lailla, jottei kansalaiset lähetä rahaa olemattomien tuotteiden myyjille. Ostokset tulisikin tehdä vain paikallisilla kirpputoreilla ja kaupoissa.” (Forss 2014.)

Nykymuodossaan rahankeräyslaki on joukkorahoituksen näkökulmasta rajoittava säädäntö, joka rajoittaa suomalaisten yritysten kilpailukykyä joukkorahoitusmarkkinoilla. Nämä rajoitukset koskevat vain Suomessa toimivia joukkorahoitettavia yrityksiä, koska ulkomaalaisille tahoille lahjoittamista ei rahankeräyslaki rajoita millään tapaa. Uusi rahakeräyslaki ei näihin rajoituksiin tuo muutoksia, koska elinkeinotoiminnan edistäminen on siinäkin rajattu keräyskohteiden ulkopuolelle (Sisäministeriö 2019).

4.3 Kuluttajansuojalaki

Vastikkeellinen joukkorahoitus ei kuulu joukkorahoituslain säädösten piiriin, vaan sitä koskevia säädöksiä löytyy kuluttajansuojalaista. Vaikka kuluttajansuojalaki ei suoraan viittaa vastikkeellisen joukkorahoituksen kuuluvan sen soveltamisalaan, on se hallituksen esityksen joukkorahoituslaista mukaan soveltuva kuluttajan ja elinkeinoharjoittajan välisen vastikkeellisen joukkorahoitustoiminnan sääntelyyn. Vastikkeellisen joukkorahoituksen käyttämiseen liittyviä säädöksiä ovat esimerkiksi sopimusehtoja, markkinointia, asiakassuhteita sekä toimitusehtoja koskevat lainkohdat. (Kallio ja Vuola 2018, 106.)

Joukkorahoituskampanjoita käytetään useassa tapauksessa rahoituksen hankkimisen ohella myös markkinointikanavana. Niiden avulla voidaan myös arvioida markkinoiden kannattavuutta ja kysyntää. (Ringelmann 2016.) Markkinointikanavana joukkorahoituskampanjan tulee noudattaa kuluttajansuojalaissa rajattua hyvää markkinointitapaa (Kuluttajansuojalaki 1978).

Vastikkeellisen joukkorahoituksen lisäksi kuluttajansuojalakia sovelletaan lainamuotoiseen joukkorahoitukseen tapauksissa, joissa lainansaaja on kuluttaja. Tällöin laina on kuluttajansuojalain mukainen kuluttajaluotto ja sen täytyy noudattaa kyseisen lain säädöksiä kuluttajaluotoista. (Kuluttajansuojalaki 1978.)

5 JOUKKORAHOITUSALUSTAT

Yrittäjyyden rahoittaminen joukkorahoituksella on mahdollista eri alustojen kautta, riippuen liiketoiminnan tyylistä. Tähän työhön on valittu tarkemmin tutustuttavaksi kaksi erilaista joukkorahoitus-alustaa, yhdysvaltalainen Patreon ja suomalainen Mesenaatti.me. Patreon valittiin, koska se on muista suurista joukkorahoitus-alustoista poiketen, jatkuvan rahoituksen mahdollistava alusta. Mesenaatti.me on sen sijaan ”perinteinen” joukkorahoitus-alusta, jonka kautta voidaan rahoittaa hankkeita tai tuotekehitystä hakemalla kertaluontoista rahoitusta. Mesenaatti valittiin, koska se on peruseriaatteeltaan samankaltainen suurimpien joukkorahoitus-alustojen, kuten Kickstarter:in sekä Indiegogo:n kanssa.

Joukkorahoituksen käyttämisessä periaatteessa minkä tahansa asian rahoittamiseen tärkein asia on saavuttaa yleisö, joka on valmis rahoittamaan toimintaa. Tämän yleisön saavuttamiseksi hyödynnetään usein jo valmiiksi luotuja sosiaalisen median verkostoja ja seuraajia, joista osa on valmiina rahoittamaan liiketoimintaa. Myös joukkorahoitus-alustat voivat auttaa yleisön saavuttamisessa esimerkiksi käyttämällä omia sosiaalisen median tilejään käyttäjien ja kampanjoiden mainostamiseen. Tällöin joukkorahoitus-alustan asiakkaat voivat hyödyntää alustan tarjoamaa laajaa saavutettavuutta.

5.1 Patreon

Patreon on joukkorahoituspalveluna ainutlaatuinen ainakin sillä laajuudella millä se toimii. Sen peruseriaatteena on kuukausittainen lahjoitus/”tilaus” tuettavalle taholle, joka antaa mahdollisena vastikkeena itse määrittelemänsä asian (Patreon B s.a.). Patreon on yksi ainoista joukkorahoituspalveluista, jonka kautta rahoitusta voidaan kerätä vastikkeellisesti ja jatkuvasti eikä vain yksittäisille hankkeille. Tämän takia se on yksi parhaista joukkorahoituspalveluista kevytyrittäjyyteen tähtäävälle.

Patreon on vuonna 2013 perustettu joukkorahoituspalvelu, jonka kautta yli 100 000 luovan työn tekijää rahoittavat toimintaansa yli 3 miljoonan tukijan avulla. Patreonin kautta on mahdollista rahoittaa mitä tahansa luovaa työtä kuten musiikkia, podcasteja, videoita, kirjoittamista tai taidetta, mutta myös voittoa tavoittelemattomia yhteisöjä tuetaan sen kautta. Patreonin kautta mesenaatit (engl. *Patrons*) voivat lahjoittaa tukemalleen sisällöntuottajalle tai luovan työn tekijälle haluamansa summan kuukaudessa ja lahjoituksen saaja voi asettaa tukijoilleen erilaisia lisäetuja riippuen lahjoituksen suuruudesta. Koska lähtökohtaisesti Patreonia käyttävien sisällöntuottajien tuottama media on saatavilla ilmaiseksi, he voivat tarjota esimerkiksi etukäteispääsyä sisältöön, mahdollisuuksia ehdottaa aiheita sisällölle tai behind-the-scenes tyyppisiä vilkaisuja luontiprosessiin. Toinen mahdollinen lahjoitustapa Patreonin kautta on lahjoitus per valmis sisältö, kuten valmis video tai podcast-jakso. (Patreon B s.a..)

Patreonin käyttö liiketoiminnan rahoittamiseen Suomessa voi olla monimutkaista, koska mesenaatit saavat lahjoituksensa vastikkeena usein esimerkiksi verkkosisältöä, jonka vaihdanta-arvo on vaikeasti mitattavissa. Kuitenkin lähtökohtaisesti markkina-arvo on määriteltävä sen mukaan miten paljon rahoittajat ovat valmiita maksamaan kyseisestä ”tuotteesta” (Kallio ja Vuola 2018, 109). EU:n alueella toimivien asiakkaidensa maksettavista lahjoituksista Patreon vähentää automaattisesti arvonlisäveron eikä USA:n ulkopuolella toimivien asiakkaiden tarvitse maksaa veroja Yhdysvaltoihin, joten kaksoisverotuksesta ei tarvitse huolehtia (Patreon A s.a.).

5.2 Mesenaatti.me

Mesenaatti.me on enemmän ensimmäisten joukkorahoitusalojen, kuten Kickstarter ja Indiegogo, kaltainen hankkeiden rahoittamiseen tarkoitettu alusta. Koska Mesenaatti on suomalainen, on sen otettava huomioon Suomen jokseenkin poikkeava rahankeräyslainsäädäntö verrattuna esimerkiksi Yhdysvaltoihin. Mesenaatti on tarkoitettu lähtökohtaisesti vastikkeellisten hankkeiden joukkorahoitukseen, mutta sen kautta voi myös suorittaa luvanvaraista rahankeräystä (Mesenaatti.me B s.a.).

Mesenaatti.me on suomalainen joukkorahoitusaloista, jonka kautta voi toteuttaa vastikkeellista joukkorahoitusta. Suomen ja pohjoismaiden suurin vastikkeelliseen joukkorahoitukseen perustuva alusta on tarkoitettu monenlaisten toimijoiden käytettäväksi projektien rahoittamiseen. Koska Mesenaatin kautta rahoitettavien kampanjoiden tulee olla vastikkeellisia, on usein projektin tavoitteena tuote tai tapahtuma. Poikkeuksena on rahankeräyslupa-antajat, jotka voivat kerätä Mesenaatti.me:n kautta rahaa ilman vastikkeellisuutta. Mesenaatti.me myös tarjoaa apua kampanjoiden näkyvyyden parantamiseen esimerkiksi uutiskirjeensä ja Facebook sivujensa kautta. (Mesenaatti.me A s.a..)

Mesenaatin kautta toteutettavien joukkorahoituskampanjoiden kohteena tulee olla aina jokin projekti. Kampanjoissa tulee myös aina olla vastike, jonka rahoittaja saa lahjoitustaan vastaan. Mesenaatissa tämän vastikkeen pienin mahdollinen hinta on 10 €. Vastikkeita voi myös tarjota eri suuruisia, jotta mahdollisilla rahoittajilla on mahdollisuuksia valita kuinka paljon he lahjoittavat hankkeen toteutukseen. Esimerkiksi samassa kampanjassa voi olla arvoltaan 10 €, 40 € sekä 100 € olevat vastikkeet. Vastikkeeksi voi valita esimerkiksi kehitettävän tuotteen, jos hankkeen tavoite on sopiva siihen. Vaihtoehto konkreettiselle vastikkeelle on immateriaalinen vastike, joka voi olla esimerkiksi mahdollisuus antaa parannusehdotuksia hankkeen lopputuotteelle tai osallistuminen sen toteutukseen. Hankkeille voi halutessaan asettaa yhden tavoitteen sijaan minimi- ja maksimitavoitteet. Minimitavoitteen ollessa pienin summa, jolla hanke toteutuu, maksimitavoitteen toteutuminen mahdollistaa hankkeen parantamisen tai laajentamisen. (Mesenaatti.me B s.a..)

6 JOUKKORAHOITUSALUSTOJEN VERTAILU JA ANALYYTTISET JOHTOPÄÄTÖKSET

Tässä työn osassa on aikaisemmin esiteltyjen joukkorahoitusalojen vertailu niiden sopivuudesta kevyt- ja pienyrittäjyyden joukkorahoittamiseen. Vertailu ja siitä tehtävät johtopäätökset on toteutettu ankkuroituun teoriaan (*Grouded Theory*) pohjautuvana sisällön analyysinä, jonka avulla aloja on arvioitu eri kriteerien valossa. Aineistona tälle vertailulle ja siitä tehdyille johtopäätöksille toimii työn edellisessä osiossa sekä vertailussa itsessään esitetyt tiedot joukkorahoitusaloista, jotka on kerätty kyseisten joukkorahoitusalojen verkkosivuilta. Sisällön analysoimisen ja siitä tehtävien johtopäätösten pohjana on käytetty myös työn teoriaosassa esitettyjä faktoja joukkorahoitusmuodoista sekä lainsäädännöstä.

6.1 Vertailu

Liiketoiminnan tai kevytyrittäjyyden rahoittamisessaan joukkorahoituksella on tärkeää valita toimintatyyppille sopiva joukkorahoitusmuoto ja joukkorahoitusalo. Seuraavassa kuviossa on esitetty Patreonin ja Mesenaatti.me:n peruseriaatteita joukkorahoitusalustoina. Perusteiksi on valittu muuttujia, jotka vaikuttavat joukkorahoitusalustan käyttöön kevyt- sekä pienyrittäjyyden rahoittamisessa, joten esimerkiksi kannattavuuteen vaikuttavia muuttujia ei ole valittu vertailuun. Vertailuun on valittu seuraavat muuttujat:

1. Joukkorahoituksen muoto
2. Millaiselle toiminnalle rahoitusta voi kerätä alustan kautta
3. Rahoituksen jatkuvuus
4. Kotimaa

Patreon	Mesenaatti.me
<ul style="list-style-type: none"> • Lahjoitus/hyödykemuotoinen • Luovalle työlle • Jatkuva • Yhdysvallat 	<ul style="list-style-type: none"> • Hyödykemuotoinen (rajoitetusti lahjoitusmuotoinen) • Hankkeille • Kertaluontoinen • Suomi

Kuvio 2 Joukkorahoitusalojen vertailu (Mesenaatti.me A s.a.) (Patreon B s.a.)

Molempien valittujen joukkorahoitusalojen joukkorahoitusmuotona toimivat lahjoitus- ja hyödykemuotoiset joukkorahoitukset. Ainoana erona joukkorahoitusmuodon käytössä on Mesenaatti.me:n vaatima rahankeräyslupa, jos haettava rahoitus on vastikkeetonta (Mesenaatti.me A s.a.). Joukkorahoituksen kohteet alojen välillä vaihtelevat suuresti. Patreonin kautta rahoitusta voi kerätä jatkuvasti periaatteessa mille vain luovalle työlle. Mesenaatin kautta kerättävän rahoituksen kohteen tulee olla hanke, jolle on määritelty loppu. Mesenaatin kautta kerättävä rahoitus on myös kertaluontoista eikä sillä ole mahdollisuutta jatkuvaan rahoitukseen toisin kuin Patreonilla. Osa alojen välisistä eroista johtuu joukkorahoitusalan toiminta- maasta. Esimerkiksi Mesenaatin kautta kerättävään vastikkeettomaan joukkorahoitukseen on oltava rahankeräyslupa, koska Mesenaatti on suomalainen toimija.

6.2 Johtopäätökset

Joukkorahoituksen käyttämisessä usein paras mahdollinen joukkorahoitusmuoto ja joukkorahoitusalue vaihtelevat suuresti tapauskohtaisesti. Joukkorahoituksen käyttämisessä on periaatteessa kaksi lähtökohtaa, jo olemassa olevan sisällön ja sen jatkuvuuden rahoittaminen tai yksittäisen projektin rahoittaminen.

Useimmissa tapauksissa, joissa joukkorahoituksen kohteena on kevytyrittäjyys, on kyseessä ensimmäinen näistä lähtökohdista. Jo olemassa olevalle sisällölle ja sen jatkuvuudelle, kuten taiteelle, videoille, podcasteille tai mobiilisovelluksille, haetaan rahoitusta joukkorahoitusalueen avulla. Tällaisessa tapauksessa Patreonin kaltainen joukkorahoitusalue on paras vaihtoehto rahoituksen hakemiseen, koska sen kautta kerättävällä joukkorahoituksella on mahdollisuus jatkuvuuteen. Patreonin kautta on myös mahdollista rahoittaa osa-aikaista kevytyrittäjyyttä, koska sen kautta rahoitusta on mahdollista kerätä ”per sisältö” periaatteella.

Tapauksissa, jossa jatkuva rahoitus ei ole tarvittavaa, kuten tuotteen tai tapahtuman rahoitusta haettaessa, on parempana vaihtoehtona Mesenaatin kaltainen joukkorahoitusalue. Mesenaatin kautta rahoituksen voi hakea yhtenä summana, joka kattaa projektin kaikki kulut. Tämä mahdollistaa kertaluontoisen joukkorahoituksen yhdelle projektille.

7 POHDINTA

Opinnäytetyön eettisyyden ja luotettavuuden näkökulmasta suurimmaksi kysymykseksi nousee lähdekriittisyys. Lähdekriittisyys ja luotettavuus nousee esille erityisesti tämänkaltaisessa työssä, joka pohjautuu kokonaisuudessaan jo olemassa olevaan tietoon. Lähdekriittisyyden mukaan käytin aiheesta kirjoitettua tietoa virallislähteistä, kirjallisuudesta sekä verkkomateriaaleista. Kirjallisuuden käyttämisessä haasteeksi nousi sen vähyys, varsinkin kotimaista kirjallisuutta aiheesta on erittäin vähän saatavilla. Luotettavuuden arvioinnin näkökulmasta käytetty verkkomateriaali on alan suurien toimijoiden tuottamaa.

Aiheen valinta työlle ei ollut haastavaa, koska henkilökohtaista kiinnostusta aihetta kohtaan on ollut jo pitkään. Aiheen tarkentaminen ja rajaus jäivät kuitenkin isoksi osaksi työn suunnittelua. Opinnäytetyön lopullinen aihe varmistui vasta työn edetessä. Tämä loi haasteita työtä aloittaessa ja suunnitellessa, koska sillä ei ollut varsinaista suuntaa heti työn alkaessa. Tutkimusmuodon valinta toi mukanaan myös omia haasteita, koska en ollut varautunut tekemään varsinaista tutkimusta. Olin kuitenkin päättänyt tehdä joukkorahoitusaloitusten vertailun oman aiheeni näkökulmasta, joten päädyin tekemään laadulliseen tutkimukseen perustuvan sisällön analyysin, jonka avulla pystyin luomaan omia johtopäätöksiä.

Opinnäytetyöni lähtökohtaisena tavoitteena on antaa teoriaosassa yleiskuva joukkorahoituksesta ja sitä ympäröivästä lainsäädäntökehikosta. Tätä yleiskuvaa voivat hyödyntää sekä joukkorahoituksen keräämistä harkitsevat tahot, että perustietoa joukkorahoituksesta hakevat tahot. Pyrkimyksenä on, että teoriaosan voi ymmärtää ilman syvällistä tietoa rahoituksesta tai joukkorahoituksesta. Toisena tavoitteena on esittää joukkorahoituksen keräämistä harkitsevalle mahdollisia joukkorahoitusaloitustoja, joiden avulla rahoituksen voi kerätä.

Henkilökohtainen kehitykseni opinnäytetyön tekemisen aikana keskittyy paljon itsensä johtamisen kehittymiseen, joka on helpottunut huomattavasti työn aikana. Muita osa-alueita, joissa olen kehittynyt työn aikana ovat tekstin tuottaminen, lähdekriittisyyden arviointi, lainsäädännön ja sen säätämiseen liittyvien asioiden ymmärtäminen sekä rahoitusalan laajemman toiminnan ymmärtäminen.

Jatkotutkimusmahdollisuuksina tästä opinnäytetyöstä voidaan tutkia joukkorahoitettavien pien- tai kevytyrittäjien käyttämiä joukkorahoituslaituksia sekä niiden valintaan vaikuttavia seikkoja. Tutkittavana voi myös olla joukkorahoituslaitosten ja perinteisten rahoituslaitosten erot rahoituskanavina pien- ja kevytyrittäjille.

8 LÄHTEET

DRESNER, Steven 2014. Crowdfunding: A Guide to Raising Capital on the Internet. Hoboken: John Wiley & Sons Inc.

FORSS, Marko 2014-02-09. Rahankeräyslaki s(u)omessa. [verkkoaineisto] [Viitattu 2019-12-12] Saatavissa: <https://puheenvuoro.uusisuomi.fi/markofobbaforss/160324-rahankerayslaki-suomessa/>

HE 102/2005 2005. Hallituksen esitys Eduskunnalle rahankeräyslaiksi sekä laeiksi henkilötietojen käsittelystä poliisitoimessa annetun lain ja rikoslain muuttamisesta. [verkkoaineisto] [Viitattu 2019-12-12] Saatavissa: <https://www.finlex.fi/fi/esitykset/he/2005/20050102#idp447054336>

HE 46/2016 2016. Hallituksen esitys Eduskunnalle joukkorahoituslaiksi sekä eräiksi siihen liittyviksi laeiksi. [verkkoaineisto] [Viitattu 2019-12-12] Saatavissa: https://www.eduskunta.fi/FI/vaski/HallituksenEsitys/Sivut/HE_46+2016.aspx

HIRSJÄRVI, Sirkka, REMES, Pirkko ja SAJAVAARA, Paula 2009. Tutki ja kirjoita. Hämeenlinna: Tekijät ja Kirjayhtymät Oy.

JOUKKORAHOITUSLAKI. L 734/2016. Finlex. Lainsäädäntö. [Viitattu 2019-12-12] Saatavissa: <https://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2016/20160734>

KALLIO, Aki ja VUOLA, Lasse 2018. Joukkorahoitus. Helsinki: Alma Talent.

KENTON, Will 2019-08-12. Donation-Based Crowdfunding. [verkkoaineisto] [Viitattu 2019-12-12] Saatavissa: <https://www.investopedia.com/terms/d/donationbased-crowdfunding.asp>

KOPPA 2015-04-10. Ankkuroitu teoria eli grounded theory. [verkkoaineisto] [Viitattu 2019-12-12] Saatavissa: <https://koppa.jyu.fi/avoimet/hum/menetelmapolkuja/menetelmapolku/aineiston-analyysimenetelmat/ankkuroitu-teoria-eli-grounded-theory>

KULUTTAJANSUOJALAKI. L 38/1978. Finlex. Lainsäädäntö. [Viitattu 2019-12-12] Saatavissa:

<https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1978/19780038#L5P3>

LAKI RAHANPESUN JA TERRORISMIN RAHOITTAMISEN ESTÄMISESTÄ. L 2017/444. Finlex. Lainsäädäntö. [Viitattu 2019-12-12] Saatavissa:

<https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2017/20170444>

MESENAATTI.ME A s.a. Mikä on Mesenaatti.me? [verkkoaineisto] [Viitattu 2019-12-12]

Saatavissa: Mesenaatti.me: <https://mesenaatti.me/info/mika-on-mesenaatti-me/>

MESENAATTI.ME B s.a. Ohjeet. [verkkoaineisto] [Viitattu 2019-12-12] Saatavissa:

Mesenaatti.me: <https://mesenaatti.me/info/ohjeet2/>

NORDEA 2019. Joukkorahoitus. [verkkoaineisto] [Viitattu 2019-12-12] Saatavissa: Nordea:

<https://www.nordea.fi/yritysassiakkaat/yrityksesi/yrityksen-kehittaminen/joukkorahoitus.html>

PATREON A s.a. Patreon Tax FAQ. [verkkoaineisto] [Viitattu 2019-12-12] Saatavissa: Patreon:

<https://www.patreon.com/taxes>

PATREON B s.a. The story of Patreon. [verkkoaineisto] [Viitattu 2019-12-12] Saatavissa:

Patreon: <https://www.patreon.com/about>

RAHANKERÄYSLAKI. L 255/2006. Finlex. Lainsäädäntö. [Viitattu 2019-12-12] Saatavissa:

<https://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2006/20060255>

RINGELMANN, Danae 2016-10-12. Crowdfunding Explained and Crowdfunding Tips from Indiegogo Founder and Chief Development Officer. [seminaaritallenne] [Viitattu 2019-12-12] Saatavissa:

<https://www.youtube.com/watch?v=V1ArOjOZuUo&list=WL&index=5&t=915s>

SEITAMAA-HAKKARAINEN, Piritta s.a. Piritta Seitamaa-Hakkarainen: Kvalitatiivinen sisällönanalyysi. [verkkoaineisto] [Viitattu 2019-12-12] Saatavissa: Methodix:

<https://methodix.fi/2014/05/19/seitamaa-hakkarainen-kvalitatiivinen-sisallon-analyysi/>

- SISÄMINISTERIÖ. 2019-07-04. Uusi rahankeräyslaki voimaan keväällä 2020. [verkkoaineisto] [Viitattu 2019-12-12] Saatavissa: https://valtioneuvosto.fi/artikkeli/-/asset_publisher/1410869/uusi-rahankerayslaki-voimaan-kevaalla-2020
- SMITH, Tim 2019-06-26. Crowdfunding. [verkkoaineisto] [Viitattu 2019-12-12] Saatavissa: <https://www.investopedia.com/terms/c/crowdfunding.asp>
- SUOMEN PANKKI 2018-03-29. Joukkorahoitus ja vertaislainaus. [verkkoaineisto] [Viitattu 2019-12-12] Saatavissa: https://www.suomenpankki.fi/fi/tilastot/joukkorahoitus_linkki
- SUOMI.FI s.a. Rahankeräyslupa. [verkkoaineisto] [Viitattu 2019-12-12] Saatavissa: <https://www.suomi.fi/palvelut/rahankerayslupa-poliisi/9522ca3b-5076-4dbf-bfee-eb0098159540>
- TALOUSSANOMAT 2018-02-26 OP lopettaa joukkorahoituspalvelunsa. [verkkoaineisto] [Viitattu 2019-12-12] Saatavissa: <https://www.is.fi/taloussanomat/art-2000006015353.html>
- ZIEGLER, Tania, SHENOR, Rotem, GARVEY, Kieran, WENZLAFF, Karsten, YEROLEMOU, Nikos, HAO, Rui ja ZHANG, Bryan 2017. The 3rd European Alternative Finance Industry Report. [verkkajulkaisu] [Viitattu 2019-12-12] Saatavissa: https://www.jbs.cam.ac.uk/fileadmin/user_upload/research/centres/alternative-finance/downloads/2018-ccaf-exp-horizons.pdf